

Underbilag 1 til bilag 2

ad spørgsmål 1, jfr. folketingsudvalgets skrivelse af 3. november 1949.

Oplysning om prisudvalgenes virksomhed udbedes.

Allerede i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 304 af 19. oktober 1939 om varepriser m.v. indeholdes bestemmelser om nedsættelse af lokale prisudvalg.

I prisloven af 30. maj 1940 optoges bestemmelser om nedsættelse af prisudvalg og om disses opgaver ganske svarende til bestemmelserne i forannævnte bekendtgørelse, og disse bestemmelser er forblevet uændrede i alle senere prislove.

I handelsministeriets bekendtgørelse nr. 310 af 11. juni 1940 om varesalg blev det tillige bestemt, at prisudvalgene skal bistå priskontrolrådet og de stedlige myndigheder med tilsynet med overholdelsen af denne bekendtgørelses bestemmelser.

Handelsministeriet har ved cirkulære af 24. oktober 1939 til samtlige amtmænd anmodet disse om at foranledige, at der snarest blev nedsat et prisudvalg i hver amtsråds-kreds og i hver af de i amtet beliggende købstæder. For Storkøbenhavn ville en særlig ordning blive truffet. De lokale prisudvalg skulle bestå af 3 medlemmer, nemlig en formand (i amtsudvalgene amtmanden, i købstadsudvalgene borgmesteren) og 2 repræsentanter for henholdsvis forbrugerne og de næringsdrivende.

Der nedsattes herefter ialt 110 prisudvalg, nemlig 25 amtsudvalg, 84 udvalg for købstæder og flækker samt det storkøbenhavnske prisudvalg.

Den 15. februar 1940 udsendte handelsministeriet til samtlige prisudvalg et cirkulære, der indeholdt nærmere vejledning angående udvalgenes opgaver. En udvidelse af prisudvalgene fandt sted, efter at handelsministeriet i cirkulærskrivelse af 14. oktober 1941 havde henstillet til prisudvalgene at optage repræsentanter for politiet som kommitterede i udvalgene.

Udgifterne ved prisudvalgenes virksomhed afholdes af vedkommende amts- eller købstadkommune. Efter indstilling fra priskontrolrådet udsendte handelsministeriet den 27. maj 1941 en cirkulærskrivelse til byrådene i købstæder med mere end 4 000 indbyggere, hvori ministeriet udtalte, at det med henblik på en udbygning af prisudvalgenes arbejde måtte være ønskeligt, at der til bistand for udvalgene i alle store købstæder blev antaget medhjælp, der i en daglig kontortid kunne modtage og behandle klager og henvendelser fra forbrugere og erhvervsdrivende og føre tilsyn med priserne indenfor det pågældende område. I henhold hertil blev der i en række større købstadkommuner og i enkelte amtskommuner ansat faste priskontrolører.

Priskontrolrådet udsendte i maj 1941 efter forhandling med handelsministeriet til oplysning for prisudvalgene et trykt hæfte, der indeholdt en udførlig redegørelse for prislovgivningens regler, prisudvalgenes opgaver samt de arbejdsmetoder, som udvalgene i almindelighed burde bringe i anvendelse.

Det forudsattes, at prisudvalgene foretog behandling af indkomne klager, og at udvalgene straks til politiet videregav klager, som drejede sig om klare tilfælde, såsom overskridelse af maksimalpriser.

Derimod burde klager, som angik større engros- eller fabriktionsvirksomheder, i almindelighed straks indsendes til priskontrolrådet.

I årenes løb har prisudvalgene i stor udstrækning behandlet klager vedrørende klare overtrædelser af maksimalpriser ved videresendelse af sagerne til politiet til eventuel tiltalerejsning. Herudover har prisudvalgene videresendt en lang række sager til prisdirektoratet.